

en masse ballade med, fordi folk ikke kunne forstå, hvad der stod; men hvis vi ikke havde sendt den ud, havde vi også fået ballede, for så havde folk sagt, at vi skjulte noget for dem. Og hvis vi havde lavet en redigeret, en forenklet udgave, ville vi også have fået at vide, at det var forkert, for så ville vi have lagt en fortolkning ind, som folk ikke var enige i.

Vi har altså et problem med de komplicerede tekster. Vi har et problem med den komplicerede opbygning, og det skal vi tage alvorligt, for vi kan ikke fortsætte med at lave folkeafstemninger, som viser, at der er en stor skepsis over for det europæiske samarbejde i medlemslandene. Derfor vil jeg gerne give fuld opbakning til, at vi sørger for, at den næste traktat bliver betydelig mere enkel og betydelig mere forståelig.

Så er der de tre områder, som vi lagde vægt på i forbindelse med Edinburgh-Afgørelsen, nemlig åbenhed, nærhed og demokrati. Det fremgår klart af det notat, som Udenrigsministeriet har sendt ud i forbindelse med erfaringerne med Maastricht-Traktaten, at der er sket visse fremskridt på åbenhedsområdet; men der står også tydeligt – ikke engang mellem linjerne – at fremskridtene på langt nær er store nok, og at der er stor modvilje i visse lande mod at tage skridtet fuldt ud til større åbenhed i EU. Jeg tror, det er vigtigt for den danske opbakning fremover, at vi lægger meget stor vægt på at fortsætte den linje, som Danmark så flot har prøvet at kæmpe for, med større åbenhed i EU-samarbejdet. Ingen forsøg skal være ugjorte på det område.

Det næste område er nærheds- eller subsidiaritetsprincippet, som vi efterhånden alle sammen har øvet os i at sige. Her tror jeg, det er vigtigt, at vi for det første siger, at subsidiaritetsprincippet har været praktiseret i mange af medlemslandene i årevis, således også i Danmark, hvor vi har tre politiske niveauer: et landsdækkende, et amtsligt og et kommunalt. Nu har vi også fået et Regionaludvalg i EU efter den sidste traktatændring, og Europaudvalget havde møde med Regionaludvalget for ikke så længe siden og talte med politikerne i dette udvalg om, hvordan de vurderede samarbejdet. Det går ikke særlig godt, der var mange ting, man ikke kunne finde ud af at forholde sig til.

I den forbindelse var der et medlem af Europaudvalget – som er kommet til stede nu, kan jeg se – der sagde noget meget fornuftigt, nemlig at hvis vi skal klargøre subsidiaritetsprincippet og få folk til at acceptere, hvordan det hæn-

ger sammen, skal hvert enkelt politisk led også tage ansvaret for de beslutninger, de tager. Det kan ikke nytte noget, at kommunalpolitikere siger, at det er dem ovre i Folketinget, der vedtager de åndssvage love, og så kan vi ikke lave noget fornuftigt her. Det kan heller ikke nytte noget, at folketingspolitikere siger: Jamen det er også nede i EU, de laver alle de dumme forordninger, og så kan vi ikke lave noget fornuftigt her. Hvert enkelt politisk led bliver nødt til at sige: Vi gør det her, fordi vi synes, det er fornuftigt. Det har ikke noget med EU at gøre, og derfor skal hvert enkelt politisk niveau også være i stand til at tage ansvaret for beslutningerne og ikke bare skyde skylden på nogle, der sidder højere oppe eller længere væk. Derved gør vi netop EU til det skræmmebillede, som mange er så kede af og omtaler som »bare dem dernede, der sidder og bestemmer det hele.« Det er det ikke. Vi bestemmer en hel masse selv, og det skal vi også tage ansvaret for. Ellers får vi ikke den legitimitet i befolkningen, som vi gerne skulle have.

Til sidst vil jeg sige lidt om den sidste del af de tre særlige aspekter, som Danmark lagde vægt på, nemlig demokratiet. Det er utrolig vigtigt at fastholde, at EU af mange lande opfattes som en garant for demokratiet, en slags sikring imod, at demokratiet svækkes, og som en støtte for de spirende demokratier ikke mindst i de øst- og centraleuropæiske lande, som vi alle sammen meget gerne ser som medlemmer. Derfor er vi fra Det Radikale Venstres side glade for, at det står på en så fremtrædende position i dagsordenen, at udvidelsen mod øst er vigtig for os – ikke mindst i forhold til den allerfjerreste nabo østpå, nemlig Rusland, som har et vakkelt demokrati, og som bestemt har brug for al den støtte, al den dialog og al den kontakt, vi overhovedet kan yde dem.

Til slut skal jeg blot sige, at Det Radikale Venstre naturligvis stemmer for den dagsorden, som regeringspartierne samt V og K har foreslået, og at vi ikke kan støtte Enhedslisten og Fremskridtspartiets dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det var jo fantastisk, som fru Elisabeth Arnold kunne svinge sig op for et øjeblik siden, i forbindelse med at jeg tillod mig at tage fat på den diskussion, der vil komme på regeringskonferencen, om, hvordan man gør EU klar til en eventuel udvidelse.